

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 430-2/06/KS

Wrocław, dnia 29 grudnia 2006 r.

DECYZJA RWR 50/2006

Na podstawie art. 101 ust 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. nr 244, poz. 2080 ze zm.) oraz stosowanie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. z 2002 r. nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu przeciwko Arturowi Kułakowskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą w postaci przedsiębiorstwa „Proart Artur Kułakowski” we Wrocławiu,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

nakłada się na Artura Kułakowskiego karę pieniężną w wysokości 3 859,80 zł (słownie: trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy), stanowiącą równowartość 1 000 €, płatną do budżetu państwa, z tytułu nie udzielania informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 45 ww ustawy w pismach z dnia 22 sierpnia 2006 r. i 27 września 2006 r. (sygnatura RWR 402-16/06/KS).

Uzasadnienie

1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem Urzędu”, nie uzyskał od Artura Kułakowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Proart Artur Kułakowski we Wrocławiu (przy ul. Sienkiewicza 6/53, 50-335 Wrocław), informacji żądanych przez Prezesa w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego z urzędu pod sygn. akt RWR 402-16/06/KS. Wobec powyższego postanowieniem nr 193/2006 z dnia 8 listopada 2006 r. Prezes wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na Artura Kułakowskiego kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w pismach z dnia 22 sierpnia 2006 r. i z dnia 27 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt RWR 402-16/05/KS).

Przedsiębiorca nie ustosunkował się, pomimo wezwania, do powyższego zarzutu, a wyjaśnienia zostały złożone dopiero w toku kontroli przeprowadzonej w miejscu wykonywania działalności gospodarczej przez Przedsiębiorcę.

2. Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny :

2.1. Artur Kułakowski jest przedsiębiorcą wpisanym do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Wrocławia. Przedmiotem działalności Proart Artur Kułakowski jest między innymi organizacja imprez i koncertów muzycznych. (Dowód - zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, karta 14)

2.2. W dniu 11 lipca 2006 r. Prezes Urzędu, Postanowieniem nr 132/2006, wszczął postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie czy wzorce umowy, stosowane przy zawieraniu umów z konsumentami przez przedsiębiorców prowadzących usługi organizacji koncertów muzycznych są zgodne m. in. z przepisami art. 384, 385 i 385¹⁻³ *Kodeksu cywilnego*, a także czy nie naruszają art. 23a ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

(Dowód – Postanowienie 132/2006, karta 3 akt o sygn. RWR 402-16/06/KS)

Jednocześnie pismem z dnia 12 lipca 2006 r. Prezes Urzędu, informując o wszczęciu postępowania, zażądał, wskazując jako podstawę art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie (...), przedłożenia przez Przedsiębiorcę następujących informacji :

1. *przesłania dokumentów określających status prawny przedsiębiorcy,*
2. *wyjaśnienia, czy przy zawieraniu umów z klientami na świadczenie usługi uczestnictwa w koncercie przedsiębiorca stosuje umowy, regulaminy, ogólne warunki umów etc. o świadczenie usługi uczestnictwa w koncercie, a jeżeli tak to przesłania tych dokumentów,*
3. *wyjaśnienia, czy w ramach prowadzonej działalności organizacji koncertów przedsiębiorca prowadzi sprzedaż biletów na organizowane imprezy, a jeżeli tak to przesłania dokumentów stosowanych przy tego typu umowach,*
4. *opisania procesu zawierania i realizacji umów z klientami, w tym wskazania w jaki sposób klient może zapoznać się z warunkami umowy/regulaminu jeszcze przed realizacją usługi.*

Pismo zawierało m.in. następujące pouczenie :

„Urząd informuje, iż za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu (dyrektor Delegatury działa w imieniu i z upoważnienia Prezesa), lub udzielenie informacji nieprawdziwych, bądź wprowadzających w błąd, zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę w wysokości stanowiącej równowartość od 1000 do 50 000 000 €. Ponadto, zgodnie z art. 103 ust. 1 pkt 3, Prezes UOKiK może nałożyć karę w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy, jeśli osoba ta nie udzieliła informacji lub udzieliła informacji nieprawdziwych bądź wprowadzających w błąd.”

(Dowód - pismo z dnia 12 lipca 2006 r, karta 2)

Pismo nie zostało podjęte przez Przedsiębiorcę w regulaminowym czasie i zostało przez Poczta Polska zwrócone do Delegatury Urzędu we Wrocławiu. W związku z tym w dniu 22 sierpnia 2006 r. pismo do Proart Artur Kułakowski zostało wysłane ponownie.

(Dowód - notatka służbowa z dnia 22 sierpnia 2006 r., koperta, karta 1 i 3)

Ponownie wysłane, w dniu 22 sierpnia 2006 r., pismo zostało doręczone Przedsiębiorcy pomiędzy 23 a 28 sierpnia 2006 r. Nie jest możliwym ustalenie dokładnej daty

doręczenia pisma z uwagi na to, iż na druku zwrotnego potwierdzenia odbioru pracownik poczty nie odnotował tego faktu w odpowiedniej rubryce. Z tego względu pomocniczo posłużono się stemplami pocztowymi umieszczonymi na ww. druku, które wskazują na doręczenie pisma w okresie od 23 sierpnia 2006 r. (data nadania) do 28 sierpnia 2006 (data zwrotu przez Poczta Polską podpisanego przez odbiorcę zwrotnego potwierdzenia odbioru).

(Dowód – zwrotne potwierdzenie odbioru, karta 4)

2.3. Wobec braku odpowiedzi na pismo, w dniach od 20 do 25 września 2006 r. pracownicy Delegatury Urzędu we Wrocławiu kontaktowali się telefonicznie z pracownikami Proart w celu uzyskania informacji na temat przesłanego żądania o udzielenie informacji. Podczas rozmów pracownicy Przedsiębiorcy informowali, iż skontaktują się w krótkim czasie z Urzędem w celu udzielenia informacji zwrotnej. Mimo kilkukrotnych zapewnień obietnica nie została spełniona.

(Dowód – notatka służbowa z dnia 26 września 2006 r, karta 5)

2.4. Wobec braku odpowiedzi na pismo oraz nieskuteczności interwencji telefonicznych Prezes Urzędu ponaglił Przedsiębiorcę, pismem z dnia 27 września 2006 r., do nadesłania odpowiedzi, ponownie informując, iż żądane informacje pozostają w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym, podając jako podstawę żądania art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie (...), określając ponownie żądane informacje oraz zakreślając Przedsiębiorcy termin 3 dni do udzielenia odpowiedzi. Jednocześnie Urząd powtórnie uprzedził o możliwości nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, przytaczając właściwe przepisy ustawy o ochronie (...), tj. art. 101 ust. 2 pkt 2 i art. 103 ust. 1 pkt 3 oraz podając ustawowe granice wysokości kary. Pismo zostało odebrane w dniu 3 października 2006 r.

(Dowód – ponaglenie, karta 6 oraz zwrotne poświadczenie odbioru pisma, karta 7)

2.5. Wobec braku odpowiedzi na ponaglenie z dnia 27 września 2006 r. wydano postanowienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na Proart Artur Kułakowski kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w pismach z dnia 22 sierpnia 2006 r. i z dnia 27 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt RWR 402-16/06/KS. Pismem z dnia 8 listopada 2006 r. zawiadomiono Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Zawiadomienie zostało odebrane przez adresata 10 listopada 2006 r.

Przedsiębiorca nadal nie udzielił żądanych informacji, jak również nie ustosunkował się do przedstawionych w postanowieniu o wszczęciu tegoż postępowania zarzutów.

(Dowód – Postanowienie Nr 193/2006, karta 8 i Zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, karta 9 oraz duplikat zwrotnego potwierdzenia odbioru, karta 11)

Wobec takiego zachowania Przedsiębiorcy w dniu 14 grudnia 2006 r. pracownicy Delegatury Urzędu we Wrocławiu przeprowadzili kontrolę w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez Proart Artur Kułakowski we Wrocławiu. Celem kontroli było uzyskanie informacji i danych żądanych w pismach z dnia 22 sierpnia 2006 r. i 27 września 2006 r. oraz wyjaśnienie przyczyn nieudzielenia odpowiedzi na pisma Prezesa z dnia 22 sierpnia 2006 r. i 27 września 2006 r. oraz 8 listopada 2006 r., przedłożenia aktualnego odpisu z ewidencji działalności gospodarczej Przedsiębiorcy oraz ustosunkowanie się do zarzutu.

(Dowód – Sprawozdanie z kontroli, karta 13)

W wyniku kontroli ustalono, że przedsiębiorca Artur Kułakowski prowadzi działalność gospodarczą polegającą m. in. na obsłudze koncertów muzycznych od strony impresaryjno-technicznej i nie jest samodzielnym ani głównym organizatorem koncertów. W związku z tym nie stosuje wzorców umownych. Przedsiębiorca, w trakcie kontroli, przekazał zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 7 czerwca 2005 r. oraz zaświadczenie o numerze REGON z dnia 7 czerwca 2005 r. oraz podał, że w okresie od końca kwietnia do dnia przeprowadzania kontroli przebywał w większości czasu poza miejscem wykonywania działalności gospodarczej przedsiębiorstwa i z tego powodu nie udzielił odpowiedzi na pisma Prezesa Urzędu. (Dowód - Sprawozdanie z kontroli, karta 13, Zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, karta 14, Zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON, karta 15)

2.6. Pismem z dnia 15 grudnia 2006 r. Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi materiałami. Przedsiębiorca nie skorzystał z prawa wglądu do akt sprawy.

(Dowód – Zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, karta 16)

2.7. Ogłoszony przez Narodowy Bank Polski średni kurs euro w ostatnim dniu roku 2005, przeliczony na złote, wyniósł : 1 € = 3,8598 zł

3. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

3.1. Określenie zarzutu

Prezes Urzędu wszczął na podstawie art. 44 ust. 2 w zw. z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) przeciwko Przedsiębiorcy postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa w pismach z dnia 22 sierpnia 2006 r. i z dnia 27 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt RWR 402-16/06/KS).

3.2. Status przedsiębiorcy

Definicja legalna pojęcia „przedsiębiorca” zawarta jest w art. 4 ustawy o ochronie (...). Zgodnie z art. 4 pkt 1 powołanego artykułu w zw. z art. 86 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej* (tekst w: Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1808), ilekroć w ustawie jest mowa o „przedsiębiorcy” - rozumie się przez to przedsiębiorcę wedle przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. - *O swobodzie działalności gospodarczej* (tekst w: Dz. U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.). Z zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej wynika, iż Artur Kułakowski wykonuje działalność gospodarczą, posługując się oznaczeniem „Proart Artur Kułakowski”, a zatem uznać go należy za przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie (...).

3.3. Przesłanki zastosowania art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) – wprowadzenie.

Zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1 000 do 50 000 000 €, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił

informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie m. in. art. 45. Zarówno doktryna (np. E. Modzelewska – Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002, s. 340), jak orzecznictwo (np. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19.11.1992 r., XVII Amr 24/92) akcentuje, iż co do zasady kara za nieudzielenie informacji nie może być nałożona, jeżeli żądane informacje są oczywiście nieprzydatne na potrzeby prowadzonego postępowania. Zatem do zastosowania omawianego przepisu muszą być spełnione łącznie następujące przesłanki :

- nie udzielenie żądanych przez Prezesa Urzędu informacji przez przedsiębiorcę,
- informacje muszą być żądane na podstawie m.in. art. 45 ustawy o ochronie (...),
- przydatność tych informacji na potrzeby prowadzonego postępowania.

Zdaniem Prezesa Urzędu wszystkie powołane wyżej przesłanki zostały w sprawie spełnione.

3.4. Przesłanki zastosowania art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) – analiza szczegółowa.

A. Nie udzielenie żądanych przez Prezesa Urzędu informacji przez przedsiębiorcę.

Racjonalny ustawodawca, wprowadzając art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...), niewątpliwie miał na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Powyższe „należy interpretować nie tracąc z pola widzenia, iż zgodnie z art. 92 ustawy postępowanie antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczających konkurencję powinno być zakończone w ciągu 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia”, zaś nie udzielanie informacji w terminie przez uczestników postępowania może uniemożliwić dochowanie powyższego terminu (Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 9 lipca 2003 r., XVII Ama 98/2002 Wokanda 2004/6 str. 48). Dla postępowania wyjaśniającego, prowadzonego na podstawie art. 43 ust. 1 ustawy o ochronie (...) termin ten wynosi 30 dni, a w sprawach szczególnie skomplikowanych - nie dłużej niż 60 dni (art. 43 ust. 4 ustawy o ochronie (...)). W ocenie Prezesa Urzędu fakt nieudzielenia informacji żądanych w pismach z dnia 22 sierpnia 2006 r. i 27 września 2006 r. w sprawie o sygn. akt RWR 402-16/06/KS – jest bezsporny. Bezspornym jest również i to, że oczekiwanie na powyższe informacje znacznie przedłużyło prowadzone pod sygn. akt RWR 402-16/06/KS postępowanie. Jak wynika z materiału dowodowego w sprawie, pierwsze pismo z żądaniem informacji (datowane na dzień 22 sierpnia 2006 r.) doręczono Przedsiębiorcy pomiędzy 23 a 28 sierpnia 2006 r., zatem termin do dostarczenia informacji nim objętych upłynął najdalej w dniu 11 września 2006 r. Tymczasem Postanowienie o zakończeniu postępowania wyjaśniającego RWR 402-16/06/KS wydane zostało, po bezskutecznych próbach uzyskania informacji od Przedsiębiorcy, dopiero w dniu 8 listopada 2006 r. Zdaniem Prezesa Urzędu, w głównej mierze powodem 4-ro miesięcznego prowadzenia postępowania były próby uzyskania informacji objętych pismami z dnia 22 sierpnia 2006 r. i 27 września 2006 r.

Informacji tych nie udzielił podmiot będący przedsiębiorcą (w zakresie uzasadnienia statusu przedsiębiorcy vide ust. 3.2. niniejszej Decyzji).

Wobec tego stwierdzić należy, iż przesłanka zastosowania art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) sprowadzająca się do nieudzielenia żądanych przez Prezesa Urzędu informacji przez przedsiębiorcę – została w sprawie spełniona.

B. Żądanie informacji na podstawie m.in. art. 45 ustawy o ochronie (...).

Zarówno w piśmie z dnia 22 sierpnia 2006 r. jak i piśmie z dnia 27 września 2006 r. Prezes Urzędu powołał jako podstawę żądania informacji, art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie (...). Zgodnie z powołanym przepisem *przedsiębiorcy i związki przedsiębiorców są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Zgodnie z ustępem 2 art. 45 żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:*

- 1) wskazanie zakresu informacji i okresu, którego dotyczą;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Należy podnieść, iż przepis art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy o ochronie (...) nie może być interpretowany w oderwaniu od innych przepisów tej ustawy. Zabieg interpretacyjny, który zmierzałby w kierunku zrekonstruowania normy prawnej z wykorzystaniem tylko art. 45 ust. 1, przy pominięciu ust. 2, powodowałby skutek w postaci niemożliwości precyzyjnego określenia obowiązku przedsiębiorcy dotyczącego udzielenia informacji, a tylko w razie sprecyzowania tego obowiązku można stosować wobec przedsiębiorcy sankcję w postaci kary pieniężnej za jego naruszenie. Obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa te wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a zatem gdy precyzuje zakres żądanych informacji i okres, którego mają dotyczyć, cel żądania, a także termin udzielenia informacji (vide : Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004, OSNP 2005/4 poz. 60, Monitor Prawniczy 2004/9 str. 393).

Rozważając zatem spełnienie wymogów przewidzianych w art. 45 ust. 2 ustawy o ochronie (...) stwierdzić należy, iż jak wynika to z treści obu pism, wszystkie powołane wyżej wymogi wezwania zostały spełnione. W pismach wskazano zakres informacji, precyzyjnie je określając, jak również okres, jakiego dotyczą (określono, iż chodzi o chwilę obecną tj. moment otrzymania pisma). Wskazano cel żądania (poinformowano, iż informacje pozyskiwane są w związku ze wszczęciem postępowania wyjaśniającego w zakresie przeprowadzenia czynności sprawdzających działalność przedsiębiorców z obszaru Polski, prowadzących usługi organizacji koncertów muzycznych, pod kątem jej zgodności ze wskazanymi przepisami), wskazano termin udzielenia informacji (w piśmie z dnia 22 sierpnia 2006 r. wyniósł on 14 dni, zaś w piśmie z dnia 27 września 2006 r. – 3 dni), jak również zawarto w obu pismach pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, odwołując się do art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...).

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, iż spełniona została druga przesłanka zastosowania art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...), tj. żądanie informacji odbyło się na podstawie m.in. art. 45 tej ustawy.

C. Przydatność żądanych informacji na potrzeby prowadzonego postępowania.

Oczywistym jest, iż sankcja z tytułu naruszenia obowiązku udzielania informacji, dotyczyć może jedynie informacji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a więc

pozostających w ścisłym z nią związku. Zdaniem Prezesa Urzędu, żądane informacje pozostawały w ścisłym związku z przedmiotem prowadzonego pod sygn. akt RWR 402-16/06/KS postępowania. Postępowanie to dotyczyło – jak wskazano to w pkt. 2.2. niniejszej Decyzji, wstępnego ustalenia czy wzorce umowy, stosowane przy zawieraniu umów z konsumentami przez przedsiębiorców prowadzących usługi organizacji koncertów muzycznych są zgodne m. in. z przepisami art. 384, 385 i 385¹⁻³ *Kodeksu cywilnego*, a także czy nie naruszają art. 23a ustawy o *ochronie konkurencji i konsumentów*. Celem postępowania było m.in. uzyskanie od Przedsiębiorców wzorców umownych stosowanych przez nich przy prowadzonej przez siebie działalności i poddanie ich analizie prawnej pod kątem naruszenia interesów konsumentów. Z uwagi na to, iż Przedsiębiorca Proart Artur Kułakowski, kojarzony jest na rynku lokalnym z organizacją imprez muzycznych postępowaniem objęto również i wspomnianego. Wobec tak określonego zakresu postępowania wyjaśniającego oczywistym jest, iż przydatnym dla jego przeprowadzenia były żądane informacje, takie jak aktualny odpis z ewidencji działalności gospodarczej Przedsiębiorcy, uzyskanie informacji na temat stosowania wzorców umownych w obrocie konsumenckim oraz wyjaśnień dotyczących procesu zawierania i realizacji umów z konsumentami, w szczególności na temat sposobu, w jaki klient może zapoznać się z warunkami umowy.

Wobec tego uznać należy, iż spełniona została także przesłanka przydatności żądanych informacji na potrzeby prowadzonego postępowania.

3.5. Fakultatywność kary i jej wysokość.

Jak już wskazano wyżej, zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1 000 do 50 000 000 €, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie (...) art. 45 ustawy o ochronie (...), lub udzielił informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Nakładanie kar w trybie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) odbywa się w trybie uznania administracyjnego (fakultatywnie), co oznacza, że zarówno o fakcie jej nałożenia jak i o jej wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu. Kara pieniężna przewidziana w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) jest zatem sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa Urzędu informacji niezbędnych dla wszczęcia i prowadzenia - w interesie publicznym (art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie ...) - postępowania antymonopolowego i w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004, OSNP 2005/4 poz. 60, Monitor Prawniczy 2004/9 str. 393). Kara ta ma charakter fakultatywny, jednakże zważywszy na prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą funkcję tej kary, jej nałożenie w niniejszej sprawie jest zdaniem Prezesa Urzędu w pełni uzasadnione. Wskazać należy, iż Przedsiębiorca uchylał się nie tylko od udzielenia żądanych przez Prezesa Urzędu informacji i dokumentów, ale również ignorował telefoniczne próby wyjaśnienia braku odpowiedzi na kierowane do niego pisma. Postawa Przedsiębiorcy w toku całego postępowania prowadzonego pod sygn. akt RWR 402-16/06/KS uzasadnia zatem podjęcie decyzji o nałożeniu na niego kary pieniężnej za niedostarczenie żądanych informacji. Należy przy tym podnieść, iż również w toku niniejszego postępowania o nałożenie kary pieniężnej Przedsiębiorca zachowywał się pasywnie, nie udzielając informacji, a dokonał tego dopiero podczas kontroli przeprowadzonej w miejscu

wykonywania przez niego działalności gospodarczej. Tym samym nałożenie kary, ze względu na znaczny stopień winy Przedsiębiorcy i nie przedłożenie żądanych informacji nawet pomimo wszczęcia postępowania o ukaranie karą pieniężną - Prezes Urzędu uznał za konieczne co do zasady.

Odnosnie wysokości kary Prezes Urzędu nałożył ją w najniższej przewidzianej art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) wysokości. Zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) minimalna wysokość kary wynosi 1 000 €, a jej wysokość maksymalna 50 000 000 €. Z kolei art. 115 ustawy o ochronie (...) stanowi, iż wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Wysokość kary nałożona w złotych odpowiada ogłoszonemu przez Narodowy Bank Polski średniemu kursowi euro w ostatnim dniu roku 2005, przeliczonemu na złote i odpowiada kwocie 1 000 €. Nakładając karę w najniższej wysokości Prezes Urzędu kierował się głównie oceną możliwości finansowych Przedsiębiorcy, którego działalność zaliczyć należy, w zakresie organizacji imprez muzycznych na rynku lokalnym, do drobnej działalności usługowej, a więc charakteryzującej się niewielkimi obrotami. Jako okoliczność łagodzącą przy ustalaniu wysokości kary Prezes Urzędu w niniejszej sprawie uznał ponadto jedynie fakt, iż Przedsiębiorca po raz pierwszy naruszył przepisy ustawy o ochronie (...) poprzez nieudzielenie informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Powyższą okoliczność Prezes wziął pod uwagę ze względu na treść art. 104 ustawy o ochronie (...), zgodnie z którym przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 101-103, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

Zdaniem Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia przez Przedsiębiorcę, zaś jej wysokość na tyle dolegliwa dla niego, iż skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy przez ten podmiot w przyszłości. Spełnia ona również rolę prewencyjną, zniechęcającą do naruszania prawa przez Przedsiębiorcę jak również innych przedsiębiorców.

Art. 105 ust. 3 ustawy o ochronie (...) określa, iż środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 101-103 ww. ustawy, stanowią dochód budżetu państwa.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie (...) karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie prowadzone w NBP O/O Warszawa o numerze 51-10101010-0078782231000000.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk